

Të dashur bashkëqytetarë, zonja dhe zotërinj,

Do të isha thellësisht i prekur, madje i mallëngjyer nga fjalimi që sapo dëgjova, nëse kjo do të ishte dita ime e parë në Shqipëri apo do të isha nga ato personazhet që vijnë për 3 orë dhe nuk dëgjojnë opozitën, por takojnë vetëm qeverinë dhe atë pjesë të shoqërisë civile që paguhet nga qeveria. Por, në fakt, zonja dhe zotërinj, ju e dini fare mirë se kjo pseudomaxhorancë, anëtarët e së cilës prej disa vitesh shfaqen rregullisht në përgjimet e antimafias italiane dhe jo vetëm, ka sjellë në këtë seancë një projektligj, i cili, gjoja synon parandalimin e pastrimit të parave të pista.

Të gjithë ata, që e njohin mirë realitetin e përditshëm të Shqipërisë, qofshin shqiptarë apo të huaj, e kanë parë dhe e shohin përditë se si gjatë sundimit të kësaj pseudomaxhorance, institucionet u gangsterizuan, llumi i shoqërisë u fut lirshëm në parlament dhe në bashkitë e vendit. Krimi i organizuar ka sekserë me emër dhe mbiemër në nivelet më të larta të qeverisë. Në mendjet e të gjithëve lind rrufeshëm pyetja: a mund të jenë po këta që propozojnë masa për parandalimin e pastrimit të parave? A mund të jenë këta, që lejuan me urdhër politik kanabizimin e Shqipërisë, shndërrimin e vendit në Kolumbinë e Europës dhe në prodhuesin e parë të kanabisit në kontinent, sipas OKB-së, të njëjtët që mund ta ndalojnë pastrimin e parave? A mund të jenë këta, të cilët lejuan që shifrat marramendëse të eurove, që prodhoi trafikimi masiv i drogës, të pastroheshin e të pastrohen pa kokëçarje në kryeqytet dhe në zonat më ekskluzive të bregdetit shqiptar, që janë edhe më të mbikëqyruar, frenuesit e pastrimit të parave? A mund të jenë ata, që kapitenin më të suksesshëm të betejës me drogën, kanë ministrin e parë të Brendshëm në historinë e këtij vendi të akuzuar zyrtarisht për trafik narkotikësh, garantues të luftës kundër pastrimit të parave të pista? A mund të jenë këta, që në janar të këtij viti dolën në përgjimet e antimafias së Katanxaros, me titujt e tyre, si kryeministër, ministër apo kryetarë bashkie, ku drejtues të një prej organizatave mafioze më të rrezikshme në botë, Ndrahngeta-s italiane, bënë plane për leje ndërtimi korruptive në Tiranë dhe në bregdet, për tenderë të qeverisë shqiptare, për koncesione dhe llokma të përcaktuara qartë e me përqindje të majme, garantët që paratë nuk do të pastrohen më në Shqipëri? A mund të jenë këta, që jo më pak se 2 javë përpara dolën prapë në përgjimet e antimafias italiane, këtë herë me një tjetër organizatë mafioze, po kaq të rrezikshme si është Ndrahngeta, Cosa Nostra-n, si garantët e një operacioni të pastrimit të parave, për të cilin merrej si i mirëqenë bashkëpunimi i zëvendëskryeministrit dhe drejtuesit të Drejtorisë të Pastrimit të Parave, autorët të iniciativave parandaluese dhe ndëshkuese? A ka nevojë t' u përgjigjem këtyre pyetjeve që janë thjesht e vetëm retorike apo të mjaftohem vetëm me përgjigjen që keni në maj të gjuhës, të dashur bashkëqytetarë, përgjigjen që e dinë fare mirë edhe këta që na kanë sjellë ndryshimet e propozuara? Asnjëri prej jush, që përgjatë këtyre viteve ka toleruar, ka inkurajuar, ka nxitur dhe ka përfituar nga pastrimi i parave të pista, nuk mund të jetë garanti i luftës kundër pastrimit të parave të pista dhe të përdorë iniciativa të tilla, si një përpjekje për të mbyllur sytë, veshët, madje edhe hundën, që qytetarët nën propagandën tuaj të mos ndiejnë kutërbimin e parave të pista, të korrupsionit qeveritar dhe të krimit të organizuar.

Nuk ka asnjë rastësi në këtë veprimtari, madje është e pafalshme të kërkosh për gjurmë, ndërsa ujku është në këtë sallë dhe pak metra jashtë saj. Mjaft të dalim nga kjo ngrehinë dhe të shohim me sy të

lirë se si të rrethuara me skelat e ndërtimit centrifugat e qindra lavatriçeve, që pastrojnë paratë me miratimin e kësaj qeverie, pa të cilën nuk hidhet dot një lopatë beton, rrotullohen 24 orë në ditë, 365 ditë në vit. Kjo shkon dorë më dorë me një paradoks kriminal: në vendin ku baballarët përfundojnë në qeli, sepse meremetojnë shtëpitë e tyre apo burgosen, sepse lidhin energjinë elektrike për shkak të pamundësisë për ta paguar për ngrohjen e fëmijëve të tyre, ata, që me bekimin e këtyre pastrojnë miliona euro, vijojnë pa kokëçarje të hedhin kat mbi kat përfitimet e parave të korrupsionit dhe të drogës, duke shkatërruar besimin e qytetarëve të shteti dhe institucionet, duke goditur konkurrencën dhe ekonominë. Asnjë sipërmarrës i ndershëm nuk përballet dot sipas rregullave të tregut, sepse tregu nuk u përgjigjet më ligjeve të tij, por ligjeve të korrupsionit dhe klanëve të drogës. Këto nuk janë vetëm cilësime të Partisë Demokratike, janë të evidentuara nga raportet ndërkombëtare të Këshillit të Europës dhe të Departamentit Amerikan të Shtetit. Shqipëria është renditur nga MONEYVALi, nga struktura e përhershme e Këshillit të Europës, në listën gri të vendeve me probleme të mëdha në luftën kundër pastrimit të parave. Indeksi i Bazelit këtë vit rrezikun për pastrim parash në vendin tonë e ka rritur, duke e ulur Shqipërinë 28 vende në krahasim me vitin e shkuar, duke e konsideruar nga më të rrezikuarit në rajon dhe në Europë. Po sipas Departamentit Amerikan të Shtetit, citoj: “Shqipëria mbetet e pambrojtur ndaj pastrimit të parave për shkak të korrupsionit, krimit të organizuar dhe institucioneve të dobëta ligjore dhe qeveritare”. Vitin e kaluar nisma globale kundër krimit të organizuar ndërkufitar, e financuar nga qeveria gjermane dhe norvegjeze, nxori në pah skemën me të cilën financohen qiellgërvishtësit që u kanë rrëmbyer diellin rrugëve të Tiranës, ku thuhet: “Rreth 60% e firmave të ndërtimit, që kanë marrë leje në periudhën 2017- 2019 në kryeqytet, nuk justifikojnë burimet e tyre financiare, ndërsa vlerësohet se për këtë periudhë 3-vjeçare janë pastruar në aktivitetin e ndërtimit rreth 1,6 miliardë euro para të pista”. Mbyllet citimi: “1,6 miliardë euro!” Një shumë e frikshme që mban në këmbë ekosistemin e kalbur, ku gjallon krimi dhe korrupsioni, në të cilin ndërthuren interesat e politikanëve të korruptuar, oligarkëve të panginjur dhe botës së krimit, që e kanë kthyer Shqipërinë në një lavatriçe gjigante të pastrimit të parave, e cila jo vetëm dëmton ekonominë, por edhe trashëgiminë, kujtesën historike dhe hapësirën publike dhe gjithçka tjetër që nën sundimin tuaj antiqytetar dhe antikombëtar kthehet në plaçkë për fare pak njerëz. Madje kjo lavatriçe nuk ndaloi së punuari edhe në ato ditë të vështira, kur në momentet më kritike të pandemisë, detyruat me autoblanda të ndalonte gjithçka tjetër.

6Kur e gjithë ekonomia ndaloi, duke pësuar goditje edhe për shkak të paketave gjysmake, më të ulëtat në rajon, çuditërisht ndërtimi pësoi një rritje të pashpjegueshme, me miliona metra katrorë beton të hedhur jo të mbështetur në ekonominë reale, por në atë të zezë, jo të motivuar nga nevoja e tregut, por nga domosdoshmëria për të nxjerrë paratë e korrupsionit dhe të drogës nga dyshekët e për t'i kthyer ato në beton dhe grataçiela. Po aq çuditërisht, në një vend të varfëruar dhe të plakur nga largimi i qindra-mijëra bashkëqytetarëve tanë, kryesisht nën moshën 30 vjeç, ky shpërthim ndërtimesh nuk vepron sipas rregullave të kërkesë-ofertës, sepse në një vend, ku fuqia blerëse vjen në ulje, në vend që të ulet çmimi për metër katror, ndërkohë që shtohet numri i ndërtimeve dhe sasia e metrave katrorë të ndërtuar, çmimi vetëm rritet. Rritet, madje kalon edhe nivelet e kryeqyteteve të vendeve të pasura të BE-së. Kjo gjë prodhon një efekt tjetër negativ për shumicën e shqiptarëve dhe të familjeve të tyre, që nuk fitojnë më shumë se 500 mijë lekë të vjetër në muaj, sidomos familjet e reja, dhe efekti është pamundësia për të ëndërruar për të blerë një shtëpi me çmim të arsyeshëm, sepse çmimin nuk e përcakton tregu, nuk e përcakton konkurrenca, e përcaktojnë korrupsioni, ryshfeti, paligjshmëria, pastrimi i parave të pista të korrupsionit qeveritar dhe të krimit të organizuar. Është ky karshillëk që përbuz punën e ndershme, përbuz mundin e burrave dhe të grave të këtij vendi për ta ndërtuar jetën e tyre këtu, me të cilin nxiten dhe ushqehen mosbesimi, apatia, dëshpërimi dhe në fund dëshira dominuese për ta lënë këtë vend. Ndërsa e gjithë kjo skemë mafioze vijon të veprojë, pavarësisht asaj që shohim me sy të lirë në Tiranë, kudo në qytetet tona, në bregdetin tonë,

pavarësisht alarmit të ngritur në raportet më serioze të partnerëve tanë ndërkombëtarë, nga organizatat, studiuesit, nga gazetarët kurajozë të medie vendase dhe të huaj, asnjë nga institucionet përgjegjëse nuk e vë ujin në zjarr, nuk pyet, nuk heton dhe nuk i monitoron këto leje ndërtimi që u jepen kompanive fantazmë, sepse asnjë nga këto institucione nuk bën punën minimale: nuk ndjek paranë. Kjo omertà institucionale, ky kod heshtjeje që i përket mafies dhe subjekteve të saj, zbulon si fajtorë të gjithë ata që kanë detyrën të mos e lejojnë Shqipërinë të kthehet në një parajsë për pastruesit e parave dhe miqtë e tyre në politikë. Nga ana tjetër, mosveprimi, paraliza e institucioneve dhe e shtetit të kapur e shndërron Shqipërinë në një ferr pandershmerie dhe pandëshkueshmërie për qytetarët që kërkojnë standarde minimale, që meritojnë standarde europiane për të ndërtuar jetët e tyre dhe të familjeve të tyre në vendin e tyre. Kjo omertà po prodhon një ekonomi të droguar, që nuk pasqyron forcat normale të tregut, që prodhon një rritje fiktive në letër, pa vende pune, pa fuqi blerëse, pa mirëqenie, përveç mishngrënësve të Nusretit dhe Kryeministrit me avion privat qeveritar e një grushti të panginjshëm oligarkësh. Ju krekoseni me sukseset tuaja imagjinare, por, në fakt, kjo omertà gjymton konkurrencën, iniciativën e lirë, besimin te shteti shqiptar, besimin te ligji që, siç shihet në fakt, është kthyer jo në mbrojtës të ligjit, por në legjitimues të krimit dhe korrupsionit që kryhet për t'i pastruar këto para. Fundi i kësaj omerta-je, e përsëris dhe do ta përsëris derisa SPAK-qilimkuqit t'i dalin së mbari kicat, pret që drejtësia të mos fshihet pas gishtit, por të hapë sytë e të veprojë sipas ligjit. Nuk është e vështirë. Mjafton të ndiqni paratë, zotërinj të SPAK-ut, mjafton një xhiro në këmbë në Tiranë, të zbrisni nga makinat tuaja të blinduara, të ngrini kokën lart e, teksa ju merren mendtë nga katet që mezi numërohen më sy të lirë, t'i shtroni vetes pyetjet që çdo qytetar i këtij vendi i bën vetes, kur sheh që kullat e parave të pista mbijnë si kërpudhat pas shiut; të parave të pista që kjo qeveri i lejon dhe heshtja e mosveprimi i SPAK-ut dhe i institucioneve të tjera i legjitimon me hetimet që nisen e nuk bitisen. Kjo omertà merr fund, kur në këtë sallë, edhe ata nga ky krah i parlamentit, që nuk duan të digjen si i njomi me të thatin, do të pranojnë se kjo e keqe, që sot pretendoni ta ndaloni me këto propozime në këtë ligj që nuk zbatohet, e ka origjinën tek e keqja më e madhe që ka kapur shtetin, te korrupsioni, i cili, përpara se të pastrohet në mënyrë të ndjeshme nga sektorë të ndryshëm të ekonomisë, duhet të shfaroset së pari nga kjo sallë, duke pastruar këtë sallë dhe qeverinë nga të gjithë ata, që janë pjesë e pengesave të zhvillimit normal politik, ekonomik dhe social të vendit, për shkak të abuzimeve që kanë kryer, duke shpërdoruar besimin e qytetarëve, duke pasuruar veten në dëm të qytetarëve të shtetit më të varfër të Europës. Faktet që ju rendita, të cilat lehtësisht mund t'i verifikoni nëpërmjet dokumenteve zyrtare, nga ato të SHISH-it tek ato ndërkombëtare, tregojnë sa serioz dhe alarmant është fenomeni i pastrimit të parave dhe është e qartë se ai nuk mund të zgjidhet me ndryshime estetike, kinse për ta përafuar legjislacionin tonë me atë të BE-së. Për përballjen me këtë gangrenë të rëndë, ka një rrugë, ka një zgjidhje, ka një pikënisje: pranoni për veten tuaj atë që kërkon të bëni të detyrueshme për noterët, që i keni sjellë si propozim në kuadër të luftës kundër pastrimit të parave, vetingun për politikanët! Nëse ky mjet gjykohet nga ju si i nevojshëm për noterët, përmes të cilit synohet pengimi i pastrimit të parave, e njëjta logjikë duhet të vlejë edhe për politikanët. Pse një trajtim preferencial, pse dy standarde?! Për më tepër, në dallim me noterët, përgjegjësitë e politikanëve janë shumë më të mëdha, efektet dhe impaktet e vendimeve të politikanëve janë shumë më serioze, ndaj edhe cilësia e politikanëve, pastërtia e figurës së politikanëve, që doemos reflekton edhe vendimmarrjen në interes të qytetarëve, e bën të moralshme edhe përpara qytetarëve që të jemi ne të parët të kalojmë nga ky filtër dhe kurrsesi nuk mund t'ua imponojmë të tjerëve e ta shmangim për veten tonë.

Pra, kjo çështje është shumë e thjeshtë dhe duhet të trajtohet me kurajë, pa frikën e fatit personal të askujt. Për të ndaluar pastrimin e parave, deformimet e panumërta që pandëshkueshmëria, korrupsioni dhe lidhjet me krimin kanë prodhuar në ekonomi dhe në shoqëri, duhet të fillojmë me pastrimin e politikës. Kjo është çështja kryesore, këtu ndahet e shkuara nga e ardhmja. Çdo debat tjetër është një

zgjatje e panevojshme e një shfaqjeje që shqiptarët e kanë vuajtur në kurriz për shumë gjatë, duke e lënë vendin në pozita të pamërituara në krahasim me shtetet e tjera, sidomos në raport me ku duhet të ishte, për shkak të burimeve natyrore që Zoti i ka falur Shqipërisë dhe me potencialin njerëzor që ka. Faleminderit!